

Marijana Aleksić Milanović (1991, Bajina Bašta), osnovne, master i doktorske studije završila na Filološkom fakultetu Univerziteta u Beogradu. Zaposlena je kao lektor za španski jezik na istom fakultetu. Osnovne oblasti naučno-istraživačkog rada su joj nastava španskog kao stranog jezika, kontrastivna lingvistika, pragmatika i sintaksa španskog jezika, kao i književno prevođenje. Sa španskog je prevela romane *Blistava republika* (2020) Andresa Barbe i, u saradnji sa Bojanom Kovačević Petrović, *Mesec u kavezu* (2016) Soe Valdes. Živi u Beogradu.

Branko Anđić (1952, Beograd), pisac, prevodilac, profesor književnosti i novinar. Diplomirao je na Odseku za opštu književnost i teoriju Filološkog fakulteta u Beogradu. Jedan od pokretača i urednika časopisa za svetsku književnost *Pismo* i nekadašnji član uredništva *Književnih novina*. Od 1990. godine živi u Buenos Ajresu. Objavio je prozne knjige: *Posle svirke* (1983), *Lavica liže rane* (1989), *Kao iz kabla* (2003), *Ovo je istinita priča* (2007), *Veličina sveta* (2008, prerađeno izdanje 2020), *Play Back* (2012), *Teški metal* (2014), *Veliko spremanje* (2017), *Dnevnik međuvremena 2000–2020* (esejistika, 2021), *Tajna agencija nove Jugoslavije* (2021) i *Na mapi utopije* (putopisi, 2023). Priredio je nekoliko antologijskih izbora pripovedaka sa područja Latinske Amerike, a prevodio je dela nekih od najznačajnijih latinoameričkih, španskih i severnoameričkih pisaca kao što su Horhe Luis Borhes, Mario Vargas Ljosa, Gabriel Garsija Marques, Hose Donoso, Karlos Fuentes, Ana Marija Šua, Liliana Her, Pedro Huan Gutjeres, Hose Ortega i Gaset, David Sedaris, Isidoro Blajsten i David Bezmozgis. Dobio je 2011. godine Nagradu „Miloš Crnjanski” koju dodeljuje Vlada Republike Srbije. Živi u Beogradu.

Mileta Aćimović Ivkov (1966, Bogatić), doktorirao je srpsku književnost na Filološkom fakultetu u Beogradu. Piše poeziju, esejistiku i književnu kritiku. Objavio je zbirku poezije *Dno* (1995), za koju je dobio Brankovu nagradu i knjige književnokritičkih tekstova *Svet i pesma* (2010), *Pesničke zagonetke* (2011) i *Tragovi čitanja – kritička hronika nefikcijske proze (1992–2009)* (2020). Dobitnik je nagrade „Milan Bogdanović” za književnu kritiku. Radio je kao glavni urednik *Književnog magazina*. Živi u Beogradu.

Jovica Aćin (1946, Zrenjanin), piše pesme, kratke priče i eseje, prevodi sa nemačkog, francuskog i engleskog. Objavljene knjige: *Unakrst divljina pamćenja* (1970), *Izazov hermeneutike* (1975), *Paukova politika* (1978), *Šljunak i mahovina* (1986), *Poetika rastrojstva* (1987), *Duge senke kratkih senki* (1991), *Poetika krivotvorenja* (1991), *Uništiti posle moje smrti* (1993), *Gatanja po pepelu – o izgnanstvima i logorima* (1993), *Apokalipsa Sad – nacrti o Božanstvenom markizu* (1995), *Leptirov sanovnik* (1996), *Nezemaljske pojave* (1999), *Ljuba Popović – odiseja jedne senke* (2000), *Lebdeći objekti* (2002), *Ko hoće da voli, mora da umre* (2002), *Mali erotski rečnik srpskog jezika* (2003), *Seništa i drugi raskazi* (na makedonskom, 2005), *Dnevnik izgnane duše* (2005), *Dnevnik o vagini* (2005), *Goli demoni / Nage žene* (koautor-ilustrator M. Miletić, 2006), *Pročitano u tvojim očima* (2006), *Šetnja po krovu: Sabrani crteži Franca Kafke* (2007), *Goli pripovedač: O svim stvarima izgubljenim i nađenim* (2008), *Ušće okeana* (2011), *Jevanđelje po magarcu i druge priče o sitnim svetim trenucima* (2013), *Kroz blato i ostala umišljanja* (2017), *Srodnici* (2017), *Ukradeni roman* (2018), *Srodnici* (2018), *Pilot tramvaja* (2019), *Mali erotski rečnik srpskog jezika – sa Lebdećim objektima i*

Dnevnikom izgnane duše (2019), *Polazeći od kraja sveta* (2020), *Dozvola za bicikl* (2021), *Banja i druge poslednje priče* (2021), *Sve zbog vazduha – oko pripovedanja* (2021), *Pisani putevi – priče izabrane iz Okeana* (2022), *Hodočašće u Sodomu* (2022) i *Doktor pripovedanja – Kafka* (2022). Živi u Beogradu.

Dragan Babić (1987, Karlovac), osnovne, master i doktorske studije završio na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu. Bavi se esejistikom i književnom kritikom, glavni je urednik časopisa *Dometi* i programski urednik Somborskog književnog festivala. Objavio je dve zbirke Twitter priča (2014. i 2017) i studiju *Imperativ novuma: Prvi svetski rat u srpskoj i angloameričkoj međuratnoj prozi* (2021), priredio knjigu *Proza o prozi: fragmenti o kratkoj priči* Davida Albaharija (2017), antologiju *Sićušne priče: srpska mikro-priča* (2021) i panoramu *Poslednja Atari generacija: panorama novosadskih prozista generacije osamdesetih* (2021). Živi u Novom Sadu.

Vladan Bajčeta (1985, Bosanska Krupa), diplomirao je na Grupi za srpsku i svetsku književnost Filološkog fakulteta Univerziteta u Beogradu, gde je završio master i doktorske akademske studije. Viši je naučni saradnik Instituta za književnost i umetnost u Beogradu na Odeljenju za istoriju srpske književne kritike i metakritike. Knjige: *Borislav Mihajlović Mihiz: kritičar i pisac* (2021) i *Non omnis moriar: o poeziji i smrti u opusu Vladana Desnice* (2022). Živi u Beogradu.

Arijana Božović (Beograd), diplomirala je na Odseku za anglistiku Filološkog fakulteta u Beogradu. Objavila je prevode proze Forda Medoksa Forda, Grejama Grina, Elija Vizela, Dž. M. Kucija, Penelopi Ficdžerald, Džona Banvila, Dženet Vinterson, Ijana Makjuana, zatim prevode poezije Vilijama Karlosa Viliijamsa, V. H. Odena, Adrijen Rič, V. G. Zebalda

i Teda Hjuza. Dobila je nagradu „Miloš N. Đurić” 2003. za prevod romana Ijana Makjuana *Iskupljenje* i nagradu „Mihajlo Đorđević” 2007. za prevod Makjuenovog romana *Subota*. Živi u Beogradu.

Tatjana Botić (1977, Novi Sad), diplomirala je arapski jezik na Filološkom fakultetu u Beogradu. Prevela je knjigu izabranih pesama Mahmuda Derviša *Ostatak života* (2015). Radi kao samostalni prevodilac i sudski timač za arapski jezik. Živi u Novom Sadu.

Mario Vargas Ljosa (*Jorge Mario Pedro Vargas Llosa*; 1936, Arekipa, Peru), iako je u Pjuri izvedena jedna njegova drama i objavljena zbirka priča *Šefovi*, koja je dobila Nagradu „Leopoldo Alas”, postao je poznat posle objavljivanja romana *Grad i psi*, za koji je dobio Nagradu Kratke biblioteke kuće *Seix Barral* 1962. i Nagradu kritike 1963. godine. Njegov drugi roman *Zelena kuća*, objavljen 1965, dobio je Nagradu kritike i Međunarodnu nagradu Romulo Galjegos. Potom je objavio dramska dela (*Gospođica iz Takne*, *Kati i nilski konj*, *La Čunga*, *Ludak sa balkona* i *Lepe oči, ružne slike*), studije i eseje (kao *Neprekidna orgija*, *Istina o lažama* i *Izazov nemogućeg*), sećanja (*Riba u vodi*), priče (*Štenad*) i, pre svega, romane: *Razgovor u katedrali*, *Pantaleon i posetiteljke*, *Tetka Hulija* i *piskaralo*, *Rat za smak sveta*, *Povest o Majti*, *Ko je ubio Palomina Molera?*, *Pripovedač*, *Pohvala pomajci*, *Lituma u Andima*, *Jarčeva fešta* i *Raj na drugom ćošku*. Dobio je najvažnije književne nagrade, od već spomenutih do Nagrade Servantes, Nagrade Princa Asturije, PEN/Nabokov i *Grinzane Cavour*. Godine 2010. dobio je Nobelovu nagradu za književnost.

Bojan Vasić (1985, Banatsko Novo Selo), objavio je sledeće zbirke pesama: *Srča* (2009), *Tomato* (2011), *Ictus* (2012), *13* (2013), *Detroit* (2014), *Volfram* (2017), *Toplo bilje* (2019), *Brid* (izabrane pesme, 2021) i *Udaljavanje* (2022),

kao i roman *Vlastelinstva* (2022). Dobitnik je nagrada „Matićev šal”, „Mladi Dis”, „Miroslav Antić”, „Vasko Popa”. Živi u Pančevu.

Jasmina Vrbavac (1965, Beograd), diplomirala je na Filološkom fakultetu u Beogradu, magistrirala na FDU. U Televiziji Beograd radi od 1987. godine, isprva kao honorarni saradnik, danas kao urednik u Redakciji za kulturu pod čijim okriljem je ostvarila veliki broj emisija i priloga o savremenoj književnosti kao autor, voditelj, kritičar... Objavljivala u brojnim domaćim književnim časopisima književnu kritiku i prozu. Objavila knjige *Žrtvovanje kralja – Mit u dramama Ljubomira Simovića* (2005) i knjige književnih kritika *Tri i po* (2007) i *Identitet u procepu* (2012). Živi u Beogradu.

Divna Vuksanović (1965, Beograd), diplomirala je na Fakultetu dramskih umetnosti u Beogradu (1988) i Filozofskom fakultetu u Beogradu (1992); magistrirala je iz oblasti teatrologije (1993), a doktorirala iz domena savremene filozofije i estetike (1998). Piše tekstove iz oblasti savremene filozofije i estetike, poeziju, poetsku prozu i eseje. Predsednica je Estetičkog društva Srbije i Udruženja građana za umetnost, kulturu, medije i društvena pitanja „Mlad grašak” iz Beograda. Redovna je profesorka Fakulteta dramskih umetnosti u Beogradu. Knjige pesama: *Madona dugog vrata* (1992), *Glava harfe* (koautor D. J. Danilov, 1998), *Avanture sa stvarima* (2003). Knjige proze: *Opažać, opažena* (1997), *Patološke priče* (1999), *Okultno krvarenje* (2007), *Memo* (2016) i *Devojka sa štapom* (2020). Knjige za decu: *Život s trolovima I* (1998), *Život s trolovima I i II* (2002), *Štipaljka u hulahopkama* (2004), *Lezi mi na leđa, trole!* (2006), *Vetar sa zvezdane planine* (2019) i *Devojka sa štapom* (2020). Studije: *Barokni duh u savremenoj filozofiji: Benjamin–Adorno–Bloch* (2001), *Aesthetica Minima* (2004), *Filozofija medija – ontologija, estetika, kritika* (2007), *Filozofija medija – ontologija, estetika, kritika,*

tom 2 (2011), *Filozofija medija – ontologija, estetika, kritika, tom 3* (2017). Živi u Beogradu.

Radmila Gikić Petrović (1951, Vrbas), piše prozu. Objavljene knjige: *Otvorite Jelenine prozore* (1978), *Namaste, Indijo* (1984; putopisna proza, prevedena na rusinski 1986), *U Fruškoj gori 1854* (1985; dnevnik Milice Stojadinović Srпкиnje), *Milica–Vuk–Mina* (1987), *Razgovori o Indiji* (1989), *Prepiska Milice Stojadinović Srпкиnje sa savremenicima* (1991), *Iskustva proze* (1993; razgovori sa proznim piscima), *Tokovi savremene proze* (2002; razgovori sa proznim piscima), *U potrazi za glavnim junakom* (2003; priče), *Srпкиnjin krug kredom*, (2006; pesme i proza posvećeni Milici Stojadinović Srпкиnji), *Bibliografija radova o Milici Stojadinović Srпкиnji* (2007), *Dnevnik Anke Obrenović* (2007), *Likovi u Dnevniku Anke Obrenović* (2007), *Zdravo, Indijo* (2008), *Život i književno delo Milice Stojadinović Srпкиnje* (2010), *Stara priča* (2013, priče), *Koreja post scriptum* (2014), *A gde je Čehov? – razgovori o prozi* (2015), *Vijetnam i devet zmajeva* (2016), *Kritika pamćenja* (2017), *Kubanske prijateljice* (2020) i *Dnevnik Anke Obrenović (1836–1838)* (2021). Dobitnica je nagrada: „Slobodna Vojvodina”, „Iskra kulture”, „Povelja za višegodišnji stvaralački i naučni doprinos”, „Medalja kulture za očuvanje kulturnog nasleđa”, „Ljuba Nenadović”. Živi u Novom Sadu.

Vesna Goldsvorti (rođ. Bjelogrić; 1961, Beograd), diplomirala je na beogradskom Filološkom fakultetu, a od 1986. živi u Velikoj Britaniji, gde je doktorirala i gde danas radi kao redovni profesor engleske književnosti i kreativnog pisanja na univerzitetima u Ekseteru i Istočnoj Angliji. Autor je studije *Izmišljanje Ruritanije* (1998), memoarsko-autobiografske knjige *Černobiljske jagode* (2005), zbirke pesama *Solunski anđeo* (2011), i romana *Gorski* (2015, Geopoetika, 2015), *Gospodin Ka* (2018, prvo izdanje na srpskom 2017) i *Gvozdena zavesa* (2022). Knjige su joj prevedene na dvade-

setak svetskih jezika i stekle su status bestsellera u nizu evropskih zemalja. *Solunski anđeo*, dobitnik Nagrade „Robert Krošou”, bio je knjiga godine londonskog *Tajmsa*. *Černobiljske jagode* su serijalizovane u *Tajmsu* i na *Bi-Bi-Siju*, a roman *Gorski*, takođe serijalizovan na *Bi-Bi-Siju*, bio je u užem izboru za književnu nagradu *Bejlis*. Izabran je za knjigu godine britanskog knjižarskog lanca *Voterstouns* i za specijalnu preporuku za čitanje njujorškog *Tajmsa*.

Mirko Demić (1964, Gornji Klasnić kod Gline, Hrvatska), objavio je knjige proze: *Jabuke Hesperida* (1990), *Slamka u nosu* (1996), *Ćilibar, međ, oskоруša* (2001), *Apokrifi o Furtuli* (2003), *Sluge hirovitog lučonoše* (2006), *Molski akordi* (2008), *Trezvenjaci na pijanoj lađi* (2010), *Po(v)ratnički rekvijem* (2012), *Ataka na Itaku* (2015), *Ćutanja iz Gore* (2016), *Pustolovine bačkog opsenara* (2018), *Odumiranje pupčanika* (2021) i *Ruža pod ledom* (2021); knjige eseja *Pod otrovnim plaštom* (2010), *Na ničijoj zemlji* (2016) i *Oživljavanje dinosaurusu* (2023); knjigu publicističkih tekstova *Sladenje gorčinom* (2008); knjigu drama *Naše domaće stvari* (2020). U koautorstvu sa Bojanom Jovanovićem napisao je knjigu *Čitanje proročanstva* (2011). Dobio je Andrićevu nagradu (2009), Nagradu „Dejan Medaković” (2011), i Nagradu „Meša Selimović” (2017), a za doprinos razvoju bibliotečko-informacione delatnosti i kulture u Republici Srbiji Nagradu „Đura Daničić” za 2013. godinu. Delovi romana, pripovetke i eseji prevedeni su mu na engleski, nemački, poljski i ukrajinski jezik. Knjiga pripovedaka *Molski akordi* prevedena je na makedonski jezik. Od 2002. do 2011. godine bio je glavni urednik časopisa za književnost *Koraci*. Živi u Kragujevcu.

Žaklina Duvnjak Radić (1975, Novi Sad), doktor književnih nauka, diplomirala je na Odseku za srpsku književnost i jezik Filozofskog fakulteta u Novom Sadu, gde je završila i magistarske i doktorske studije. Urednica je ča-

sopisa za savremenu kulturu Vojvodine *Nova misao*, koji objavljuje Kulturni centar Vojvodine „Miloš Crnjanski”. Bavi se teorijom i istorijom književnosti, piše eseje, studije i književnu kritiku. Objavljene knjige: *Autobiografija, fikcija i ja* (2011), *Estetika putopisne reportaže* (2021), kao i *Encyclopedia Dositheana* (2021), u čijoj izradi je učestvovala kao jedan od autora i član redakcionog odbora. Živi u Novom Sadu.

Marsel Eme (*Marcel Aymé*; 1902, Žuanji – 1967, Pariz, Francuska), francuski književnik. U njegovim delima se prepleće realizam s fantastikom, humor sa satirou. Nonkonformista, oštar u kritici građanskoga društva. Pisao romane: *Zelena kobila* (*La Jument verte*, 1933), *Đački put* (*Le Chemin des écoliers*, 1946); novele: *Hodač kroz zidove* (*Le Passe-muraille*, 1943) i drame: *Clérambard* (1950), *Glava drugih* (*La Tête des autres*, 1952). Povremeno se bavio i esejistikom: *Intelektualni komfor* (*Confort intellectuel*, 1949). S uspehom se oprobao i kao dečji pisac: *Priče mačke na grani* (*Les Contes du chat perché*, 1934).

Julia Kapornjai (1966, Vrbas), pesnikinja. Objavila zbirke poezije *Živi čvor* (2002), *Belo sunce* (2005) i *Iz kapi mora* (2019), *Panaceja* (2021). Živi u Novom Sadu.

En Karson (*Anne Carson*; 1950, Toronto, Kanada), kanadska pesnikinja, esejista i prevodilac. Dugo je živela u Montrealu, gde je predavala na Univerzitetu Mekgil, a kasnije je predavala klasičnu i komparativnu književnost na Univerzitetu u Mičigenu i Univerzitetu u Njujorku. Objavila je osamnaest knjiga u kojima se mešaju elementi poezije, esejistike, proze, kritike, prevoda, dramskih dijaloga, fikcije i publicistike, a između ostalih: *Eros the Bittersweet* (1986), *Glass, Irony, and God* (1992), *Short Talks* (1992; srpski prevod *Kratka slova*, NB „Stefan Prvovenčani”, Kraljevo, 2018), *Plainwater* (1995), *Autobiography of Red: A Novel in*

Verse (1998; srpski prevod *Autobiografija Crvenog*, KCNS, Novi Sad, 2021), *Economy of the Unlost: Reading Simonides of Ceos with Paul Celan* (1999), *Men in the Off Hours* (2001), *The Beauty of the Husband* (2002; srpski prevod *Lepota muža*, KCNS, Novi Sad, 2015), *If Not, Winter: Fragments of Sappho* (2002), *Wonderwater* (2004), *Decreation: Poetry, Essays, Opera* (2005), *NOX* (2010), *Antigonick* (2012), *Red Doc* (2013; srpski prevod *Crveni Doc*), KCNS, Novi Sad, 2023), *The Albertine Workout* (2014), *Float* (2016), *Norma Jeane Baker of Troy* (2019), *The Trojan Women: A Comic* (2021) i *H of H Playbook* (2021). Dobitnica je više prestižnih nagrada, a prva je žena kojoj je dodeljeno jedno od najznačajnijih pesničkih priznanja za poeziju pisanu na engleskom jeziku, Nagrada „T. S. Eliot” (2001), za knjigu *Lepota muža*. Takođe je dobitnica najznačajnije kanadske nagrade za poeziju „Griffin” (2014) za knjigu *Red Doc*.

Andrija Lavrek (1964, Novi Sad), piše članke, priče, pripovetke. Prevodi sa svih ruskih (rosijski, ukrajinski, beloruski, rusinski, staroruski) i sa poljskog jezika. Do sada je objavio 38 knjiga prevoda (Bulgakov, Vojnovič, Zamjatin, Grosman, Zinovjev, Lihačov, Solovjov, Lomonosov, *Enciklopedija književnih junaka... sve kao Andrija Lavrik*) i zbirku priča *Prepariranje istorije* (2008). Živi u Novom Sadu.

Natalija Ludoški (1966, Perlez), književnost je završila na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu, gde je magistrirala („Književna kritika u delu Slobodana Jovanovića”) i doktorirala („Književnokritičko i naučno delo Mladena Leskovca”). Objavila je knjige *Slobodan Jovanović kao književni kritičar* (2008), *O Mladenu Leskovcu: ogleđi, članci, prepiska* (2011), *Književna ogledanja Mladena Leskovca nad piscima savremenicima* (2015), *Skica za književni lik Slobodana Jovanovića* (2019), *Nije mi svejedno s kim razgovaram* (intervjui s piscima, 2020), *Put smisla – odabrane književne kritike* (2021) i pri-

redila knjigu Mladena Leskovca *Izbor iz dela* (2017). Metodичke radove, književnokritičke i književnoistorijske oglede objavljuje u periodici. Zaposlena je u Zrenjaninskoj gimnaziji. Živi u Novom Sadu.

Andrij Ljubka (*Andriū Ljubka*; 1987, Riga, Letonija), ukrajinski prozni pisac, pesnik, prevodilac i esejista. Dugo je živeo u Vinogradovu, danas živi u Užgorodu. Autor knjiga poezije *Osam meseci šizofrenije* (2007), *Terorizam: uputstvo za upotrebu* (2008) i *Četrdeset dolara plus napojnica* (2012); romana *Karbid* (2015) i *Tvoj pogled. Čo Čo san* (2018); zbirki priča *Kiler* (2012), *Soba za tugu* (2016) i *Saudade* (2017), i zbirke eseja *Spavati sa ženama* (2014). Preveo je nekoliko knjiga sa poljskog, a sa srpskog romane *Komo Srđana Valjarevića*, *Fama o biciklistima* Svetislava Basare, *Koncert Muharema Bazdulja*, *Otac Miljenka Jergovića*. Dobitnik je više ukrajinskih i međunarodnih književnih priznanja i jedan od urednika nekoliko ukrajinskih i međunarodnih festivala poezije. Prevoden je na engleski, nemački, portugalski, srpski, ruski, beloruski, češki i poljski jezik.

Milica Markić (1966, Beograd), diplomirala je na Katedri za polonistiku Filološkog fakulteta u Beogradu 1991. godine. Radila je u izdavačkim kućama „Nolit” i „Klio”. Član je Udruženja književnih prevodilaca od 2004, a u statusu slobodnog umetnika od 2009. godine. Prevodi poljsku prozu, poeziju i esejistiku. Najznačajniji prevodi: *U pustinji i prašumi* Henrika Sjenkjeviča, *Ljubav i odgovornost* Karola Vojtile, *Beguni* Olge Tokarčuk, *Gulaš od turul ptice* Kšištofa Varge, *Na putu za Babadag* Andžeja Stasjuka, *Transatlantik* Vitolda Gombroviča i dr. Živi u Beogradu.

Marvan Mahul (1979, Bokvaja, Gornja Galileja, Izrael), palestinski pesnik. Radi kao generalni direktor građevinskog preduzeća. Objavio je nekoliko pesničkih, proznih i dramskih

dela, među kojima su zbirke poezije: *Lovac na narcise*, *Zemlja tužne pasiflore*, *Stihovi pesama koje su kod mene zaboravili*, *Gde je moja mama* i *Pismo poslednjeg čoveka*. Napisao je i dramu *Ovo nije Nojeva arka*. Izbori iz njegove poezije prevedeni su na engleski, turski, italijanski, nemački, francuski, hebrejski, irski, srpski i hindi.

Oktavija Nedelku (*Octavia Nedelcu*; 1957, Čenej, Rumunija), redovni je profesor na Fakultetu za strane jezike i književnosti, Odsek za srpsku filologiju, Univerzitet u Bukureštu. Predaje srpsku književnost. Osim brojnih objavljenih stručnih i naučnih radova, književnih studija iz oblasti stilistike, istorije srpske književnosti i traduktologije, univerzitetskih udžbenika, priručnika za konverzaciju rumunsko-srpski, antologija poezije, pravnih i ekonomskih rečnika, bavi se i prevodilaštvom iz srpske, hrvatske i bosanskohercegovačke književnosti.

Razvan Nikula (*Răzvan Nicula*; 1980, Bukurešt, Rumunija), objavio je romane *Upad na put ka Nikada* (2009), *Nebeska kazna* (2014) i *Nebeska kazna. Alter ego* (2019), kao i nekoliko zbirki kratkih priča i jednu zbirku poezije. Godine 2021. objavio je zbirku „psihoterapeutskih priča” pod nazivom *Na tragu mojih koraka*. Piše književnu kritiku i publicistiku, a dela su mu prevedena na bugarski, turski i hindi. Član je Udruženja književnika Rumunije. Živi u Bukureštu.

Saša Obradović (1968, Valjevo), diplomirao je na Pravnom fakultetu u Beogradu 1993. godine. Objavio je pet romana: *Mardijan je najzad mrtav* (2005), *Vrt ljubavi* (2008, Stipendija Borislava Pekića), *Drugi drugi svijet* (2009), *Sestre Karamazić* (2013) i *Ocena dokaza* (2021), kao i dve knjige priča: *Ulazak u zamak* (1999) i *Izlazak iz zamka* (2021). Priče su mu zastupljene u nekoliko antologija i izbora novije srpske proze. Živi u Valjevu.

Dušan Pajin (1942, Beograd), filozof i estetičar, profesor univerziteta. U svom naučnom radu bavi se prevashodno umetnošću, filozofijom i kulturom dalekog Istoka. Diplomirao je na Filozofskom fakultetu u Beogradu 1968, a doktorirao u Sarajevu 1978. godine. Prve tekstove počeo da objavljuje 1963. u *Studentu* (likovne kritike i eseje). Od tada objavio više od 500 bibliografskih jedinica – studije, članke, kritike i prikaze – u našim i stranim časopisima (Engleska, SAD, Kina, Francuska itd.), kao i dvanaest knjiga iz oblasti istorije kulture i filozofije umetnosti, kao i zbirku poezije na kineskom. Priredio je dvanaest knjiga, uključujući *Antologiju jugoslovenske poezije – 1950–95* (objavljena kineskom – 1997, Tajpej, 1998, Peking). Bavi se i slikarstvom. Radio je kao urednik u „Nolitu”, a bio je i glavni urednik časopisa *Kulture Istoka* (1983–1992). Od 1994. je vanredni profesor, a u periodu 1999–2009, redovni profesor Fakulteta likovnih umetnosti u Beogradu za predmet Filozofija umetnosti. Od 2009. godine je u penziji. Živi u Beogradu.

Nemanja Radulović (1978), završio je studije srpske književnosti sa opštom književnošću na Filološkom fakultetu u Beogradu, na kom danas radi kao profesor na Katedri za srpsku književnost sa južnoslovenskim književnostima. Pored folkloristike, bavi se proučavanjem ezoterizma, naročito u vezi sa književnošću. Autor je knjiga *Slika sveta u srpskim narodnim bajkama* (2009), *Podzemni tok. Ezoterično i okultno u srpskoj književnosti* (2009), *Formule, slike, jednostavni oblici* (2015), *Podzemni tok 2. Srpska književnost i ezoterizam 1957–2000* (2020), *Gde ruža i lotos cveta. Slika Indije u srpskoj književnosti i kulturi* (2023).

Bojan Savić Ostojić (1983, Beograd), diplomirao je francuski jezik i književnost na Filološkom fakultetu u Beogradu. Master studije iz komparativne književnosti završio je u Nici. Saraduje sa izdavačkim kućama kao slobodni

prevodilac. Autor je brojnih temata o francuskoj književnosti 20. veka, zastupljenih u književnoj periodici (Filip Žakote, Žak Dipen, OuliPo, Remon Rusel, Antonen Arto). Jedan je od urednika književnog časopisa *Agon*. Autor knjiga poezije: *Stvaranje istine* (2003), *Tropuće* (2010), *Stereorama* (2013), *Jeretički dativ* (2014), *Prskalica* (2019), kao i proznih knjiga *Aleatorij* (2013), *Podli podli psalmi* (2016), *Punkt* (2017), *Nema oaze : luftroman* (2018), *Ništa nije ničije* (2020), *Varvarin u Evropi – švajcarska sveska* (2022) i *Vreme vode* (2023). Živi u Beogradu.

Nenad Stanojević (1982, Sremska Mitrovica), diplomirao na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu, na Odseku za srpsku književnost i jezik. Na istom odseku završio je i master studije. Proučava srpsku književnost, piše oglede, eseje i književnu kritiku. Priredio je nekoliko knjiga iz oblasti srpske književnosti i autor je zbirke eseja i kritika pod naslovom *U ogledalu literature* (2017). Radi u Biblioteci Matice srpske, u Odeljenju za staru i retku knjigu. Živi u Novom Sadu.

Vouter Hanegraaf (*Wouter Jacobus Hanegraaff*; 1961, Amsterdam, Holandija), studirao je kulturnu istoriju u Utrehtu. Profesor je Istorije hermetičke filozofije i srodnih tokova na Amsterdamskom univerzitetu. To je jedna od retkih katedara u svetu posvećena ezoterizmu, a Hanegraaf je bio njen osnivač 1999. godine. Takođe je bio jedan od osnivača i predsednik Evropskog društva za proučavanje zapadnog ezoterizma (ESSWE), gde je sad počasni član. Član je Kraljevske holandske akademije umetnosti i nauka. Vodeće je ime u proučavanju ezoterizma; oblasti kojima se bavi kreću se od hermetizma u poznoj antici i renesansi do nju ejdža. Autor je knjiga *New Age Religion and Western Culture: Esotericism in the Mirror of Secular Thought* (1996), *Swedenborg, Oetinger, Kant: Three Perspectives on the Secrets of Heaven* (2007), *Esotericism and the Academy: Re-*

jected Knowledge in Western Culture (2012), *Western Esotericism: A Guide for the Perplexed* (2013), *Hermetic Spirituality and the Historical Imagination – Altered states of knowledge in late antiquity* (2022).

Lidija Čolević (1976, Bijelo Polje), lektor je za srpski jezik i književnost na Fakultetu za strane jezike i književnosti, Odsek za srpsku filologiju, Univerzitet u Bukureštu. Diplomirala je i magistrirala na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu. Doktorirala na Fakultetu za strane jezike i književnosti u Bukureštu. Bavi se izučavanjem srpske književnosti i njenih veza sa rumunskom književnošću, kao i prevodjenjem. Objavila je niz naučnih radova. Autor je dve zbirke poezije: *Sama u noći* (2000), *Zrno u kamenu* (2002) i zbirke poezije i kratke priče *Krokodil sa Dunava* (u štampi).

Ana Marija Šua (*Ana María Shua*; 1951, Buenos Ajres, Argentina), argentinska književnica duge spisateljske kilometraže: dobitnica Nacionalne nagrade za književnost, prevedena i objavljena na dvadesetak jezika, njena dela su štedro nagrađivana u zemlji i inostranstvu. Već sa šesnaest godina objavila je prvu knjigu pesama (*Sunce i ja*), a 1980. njen roman *Ja sam pacijent ovenčan* je jednim od tadašnjih najuglednijih priznanja, nagradom izdavačke kuće „Losada”. Njeni značajniji romani su *Laurine ljubavi* (*Los amores de Laurita*, 1984), *Knjiga sećanja* (*El libro de los recuerdos*, 1994), *Smrt kao sekundarna posledica* (*La muerte como efecto secundario*, 1997), *Težina iskušenja* (*El peso de la tentación*, 2007; u Srbiji prevedena i objavljena u okviru biblioteke „Bolero” savremenog hispanoameričkog romana izdavačke kuće „Laguna”) i *Čerka*. Autorka je i nekoliko knjiga pripovedaka sakupljenih 2011. u knjigu *Neka imaš zanimljiv život*. Mnoge njene pripovetke svrstane su u domaće i kontinentalne antologije. Uprkos tome što je većina ovih dela višestruko nagrađivana, poseban ugled uživa kao

pripovedač i naročito kao najbolji hispanoamerički autor mikropriče, o čemu svedoči šest knjiga: *Sanovnik* (*La sueñera*, 1984), *Kuća gejši* (*Casa de geishas*, 1992), *Botanika haosa* (*Botánica del caos*, 2000), *Sezona utvara* (*Temporada*

de fantasmas, 2004) i *Cirkuski fenomeni* (*Fenómenos de circo*, 2011). Poslednje delo ove forme je *Rat*. Godine 2016. dobila je u Meksiku prvo kontinentalno priznanje – Međunarodnu nagradu „Huan Hose Areola” za miniprozu.